

[Holstein.]

L. S. ikke opererer med saa uklare Størrelser som „formodede Forrentningsmuligheder“ og „effektiv Rentelettelse“. Vil dette sidste sige en almindelig Nedsættelse af den effektive Rente eller en begrænset Nedsættelse af den nominelle Rente?

Punkt 3 kræver, at Staten fjerner den Prioritet i Form af Skat paa fast Ejendom, som er indskudt foran alle andre Prioriteter, og at Beskatningen lægges over paa de Skuldre, der har økonomisk Evne til at bære den. Hr. Hauch generer sig ikke. Han kræver al Beskatning af fast Ejendom, ikke alene af fast Ejendom paa Landet, men af al fast Ejendom ophævet, og at den Skatteindtægt, som herved gaar tabt for det offentlige, erstattes af nye Skatter paa de Befolkningslag, som har økonomisk Evne til at bære dem — det vil formentlig sige Bybefolkningen og de Landboere, som har en Smule Formue. Dette er meget mere ensidige agrariske Krav end L. S.'s velkendte principielle Hovedkrav om kapitalstakstmæssige Ejendomsskatter.

I Punkt 4 kræver Hr. Hauch normal Kreditgivning til Fremme af Erhvervslivet, og at de fornødne Betalingsmidler — det vil formentlig sige Seddelmængde — stilles til Raadighed. Hvad forstaar Hr. Hauch ved „normal Kreditgivning til Erhvervene“, og hvad forstaar han ved „fornøden Seddelmængde“?

Punkt 5 kræver, at der i Forbindelse med Gennemførelsen af de samlede Foranstaltninger, altsaa de 4 tidligere nævnte Foranstaltninger og de efterfølgende, fastlægges en Valutapolitik til Sikring af saa vidt muligt ensartede Produktions- og Eksistensvilkaar inden for de bærende Erhverv og de forskellige Samfundsklasser. Hr. Hauch overbyder sig selv. Han vil have ensartede Produktionsvilkaar inden for de bærende Erhverv, men hvad forstaar han ved „ensartede Produktionsvilkaar“, og hvad forstaar han ved „de bærende Erhverv“? Endvidere vil han have ensartede Eksistensvilkaar for de forskellige Samfundsklasser, men hvad mener han hermed? Vil han prøve at fastlægge en Valutapolitik, som sikrer en økonomisk og social Lighed i Befolkningen, som ingen Marxist i nyere Tid regner med som praktisk Politik? Er det Meningen, at Landbruget, som i Kriseaarene gennemsnitlig har forrentet smaa 2 pCt. af de skatteansatte Værdier, ved Hjælp af Valutapolitikken skal opnaa en Forrentning svarende til Industriselskabernes og Bankernes 8—10 pCt. Udbytte af de handelsmæssige Værdier efter Henlæggelse til Reservefonds?

Naar hertil saa føjes Hr. Hauchs Krav om en dybtgaaende Reform af Tjenestemændenes Afønning og fantastiske Krav til Arbejdere og Arbejdsgivere om at finde det Grundlag i Form af Løn- og Arbejdsvilkaar, som kan betinge størst mulig Beskæftigelse, og Trusler om, at de, saafremt de ikke finder dette Grundlag, maa overtage de Forpligtelser, som Stat og Kommune hidtil har haft i Forbindelse med Arbejdsløsheden, ja, saa tør man nok uden Overdrivelse paastaa, at De danske Landboforeninger er kommet lunt og godt op at køre med Hr. Hauch ved Styret.

Jeg tillader mig at resumere Hr. Hauchs Krisemenu for Landbruget. Første Ret: prishævende Foranstaltninger, saa Produktionsomkostningerne dækkes baade for Kornavlén og for de dyriske Produkter, der sælges paa Hjemmemarkedet. Men dette er ikke nok. For det andet: effektiv Rentelettelse og Gældsafskrivning eller Indefrysning. Men det forslaar heller ikke. For det tredje: Ophævelse af al Ejendomsbeskatning for Landbruget og, efter hvad der staar i Programmet, overhovedet for al fast Ejendom. Men det forslaar heller ikke. For det fjerde: større Kredit og forøget Seddelmængde. For det femte: Kronesækning, som sikrer ensartede Eksistensvilkaar for de forskellige Samfundsklasser og ensartede Produktionsvilkaar for Erhvervene. Men det forslaar heller ikke. For det sjette: konjunkturbestemte Tjenestemandslønninger. Men det forslaar heller ikke. For det syvende: saadanne Arbejdslønninger, at der bliver størst mulig Beskæftigelse, ellers maa Arbejdere og Arbejdsgivere selv betale Arbejdsløsheden.

Seks fede Retter Mad og en blytung Dessert, Retter, af hvilke blot en eller to gør alle de andre overflødige. L. S. kan gaa hjem og lægge sig, den egner sig kun for haardt Vejr med Byger, men Hr. Hauch holder hele Landbruget i stiv Arm med Fødderne fast plantet i den nye Tids Grund. Aldrig har L. S. nedladt sig til at rette en sagligt set saa uvederhæftig og uholdbar Programhenvendelse til Statsmagten. L. S. har vel i Princippet og længe før Landboforeningerne anvist tilsvarende Veje, men saaledes at det overlodes Statsmagten at vælge imellem dem, at vælge mellem, hvorvidt og hvor langt den vilde vandre ad disse Veje. Men L. S. har aldrig krævet dem anvendt alle paa een Gang og hver især til det yderste. Efter denne Prøve paa Landboforeningernes saglige Kompetence og Kapacitet ser jeg ikke, med hvilken Ret man fra officiel Side nægter L. S. Ligeberettigelse som fagligt Landbrugsorgan.